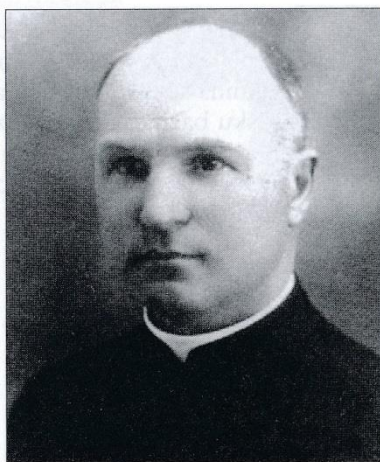

IZIDORS LIVČĀNS

(1888–1966)

Izidors Livčāns dzimis 1888. gada 4. jūlijā Krāslavas draudzes Saksonu ciema Cimaškos. Viņa tēvs Vincents un māte Marijanna bija dievbijīgi cilvēki. Pirmo izglītību Izidors ieguva Krāslavā. Tur arī mācījās tālāk, lai varētu iestāties Garīgajā seminārā. Pēterpils Garīgajā seminārā centīgais jauneklis iestājās 1909. gadā kopā ar A. Novicki, V. Streleviču un citiem. Par priesteri viņu iesvētīja 1914. gada 26. aprīlī arhibīskaps V. Kļučinskis.

Pēc iesvētes bija vikārs Daugavpils Dievmātes baznīcā pie prāvesta A. Urbša (vēlākā Liepājas bīskapa).

No 1918. līdz 1933. gadam kalpoja Višķu draudzē par prāvestu. Te mūra dievnamu bija uzcēlis prāvests B. Veržbickis, bet nebija izdarīta iekšējā apdare. Baznīcai nebija grīdas, griestu, logu, durvju, altāru, ērģeļu utt. Ar draudzes dāsniem ziedojumiem prāvests I. Livčāns visu veica.

1933. gadā viņu pārcēla uz Baltinavas draudzi, kur kalpoja līdz 1939. gadam. Te tikko bija uzcelts jauns dievnamš. No Baltinavas uz Kūkovu prāvests V. Trepša bija pārvedis veco Baltinavas baznīcu, kuru 1934. gadā no jauna uzcēla I. Livčāns. Darbus vadīja Ferdinands Miltovičs. Par darbu prāvests samaksāja Ls 2500.

Kūkovas baznīcu iesvētīja 1935. gadā prāvests I. Livčāns, viņš no 1935. līdz 1937. gadam bija Nautrānu dekāns.

No 1937. līdz 1939. gadam I. Livčāns bija Preiļu dekāns, bet,

sākot ar 1939. gadu, viņš bija Daugavpils skolu un kara kapelāns. Tad atkal darbs Piedrujā, Sarkanos un Rozentovā. Šī draudze viņam bija pēdējā. Vecuma un nespēka nastas mocīts, aizgāja pensijā un dzīvoja Rozentovā. Viņu mocīja skleroze tik lielā mērā, ka nespēja pat ieturēt maltītes. Priesteris nomira 1966. gada 24. februārī.

Sēru dievkalpojums notika Rozentovas baznīcā, ko vadīja Rīgas metropolijas administrators J. Vaivods. Viņš teica arī pēdējos atvadvārdus dievnamā. Priesteri Izidoru Livčānu apbedīja Rozentovas kapos, piedaloties draudzes locekļiem un daudziem priesteriem.

Izidors Livčāns bija ļoti iecienīts sava humora dēļ. Lūk, viens piemērs. Kāds dekāns bija naidīgi noskaņots uz sava dekanāta prāvestu, kas arī reiz bija bijis dekāns. Lieta atklāta, jo tagadējais dekāns ierosina bīskapa kūrījai, lai prāvestu pārceļ. Tad nežēlastībā kritušais prāvests raksta bīskapa kūrījai paskaidrojumu: »Kad es dzīvoju Višķos, žīdi pārdeva olas: viens pārdeva vāritas, bet otrs – nevāritas. Kad es viņam jautāju, kāpēc tas pārdod vāritas par to pašu cenu kā viņa konkurents jēlas, proti, vienu santīmu? Viņš atbildēja: »Man no tā nāk divi labumi: paliek virums bērniem, un man ir darbs.« Tā arī daži dekāni: viņiem ir tieksme allaž kasīties klāt, apsverot, ka no tā nāk divi labumi: virums un darbs!«

Jāpiezīmē, ka Izidors Livčāns 1915. gadā noorganizēja Daugavpili latviešu skolu, bet 1917. gadā piedalījās Latgales latviešu kongresā Rēzeknē.

Avots:

Svilāns, Jānis. Latvijas Romas katoļu priesteri / Jānis Svilāns, Alberts Budže. - Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2008. – 1.sēj.- 154.- 155. lpp.